

K tomu je třeba připočítat všechny pravidelné práce – úklid, zdobení, větrání kostela a kaple, sečení trávy na našich pozemcích, příprava bohoslužeb a další – Pán Bůh Vám vše dobré odplatí.

Svatosti a svátostiny v roce 2010: *Ve farnosti svatého Martina bylo pokřtěno šest dětí – na jedné straně je to pro nás čest, že chtěli přijmout křest u nás, ale – ani jedno dítě nebylo z naší farnosti. Těšíme se, že dočkáme v roce 2011, kdy si budeme připomínat 290. výročí postavení kostela. Svatba nebyla žádná, zato pohřbů bylo více než předešlých létech.* Rozloučili jsme se a do Božího milosrdenství svěřujeme: Jiřího Viktorína, Jaroslava Romanovou, Vladimíra Podlipného, Josefa Štoudy, Jaroslava Courala, Libuši Šudomovou, Jitku Houdkovou a Františka Bednáře.

Plány na rok 2010.

Výuka náboženství. Vyučuje se ve Velkém Tresném u Kovářů ve středu večer – máme tři žáky.

Plán místních poutí. V naší farnosti jsou předpokládány tyto datумы poutních mší svatých – Rovečné (Boží Tělo) – 26. června, Vír (sv. Zdislava) – 1.června, Vír (sv. Sedmipočecníci) – 24. července, Rovečné (sv. Martin) – 13.listopadu.

Prní svaté přijímání. Plánujeme na 26. červen 2011 – spojíme tak poutní slavnost Těla a Krve Páně s touto pro nás mimořádnou slavností.

Poutní výlet rodin s dětmi 2011. 6.5. – 8.5. 2010 (předběžné datum). Tentokrát budeme poznávat dva velké světce – rodáky z naší brněnské diecéze a místa jejich života – sv. Klementa Maria Hofbauera a bl. Restituta Kafkovou. Navštívíme Brno, Znojmo, Tasovice u Znojma, Vídeň. Přihlašovat se můžete u jLK.

Fara. Dá – li Bůh, všichni svatí a dobrodinci, tak bude oprava fary po osmi letech dokončena. Na leden je objednáno postavení kamen do kuchyně a zkompletování vytápěcího systému. Potom už nás čeká shánění peněz na vnitřní zařízení kuchyně a kanceláře a pokud se podaří – bude fara připravena k obydlení.

Pořad bohoslužeb o Vánocích.

19.12. neděle 4.adventní 9,30 – mše svatá, sv. zpověď před mši sv.

20.12.pondělí - adorační den - Rovečné 15,30 předvánoční sv. zpověď,

16 mše svatá, po mši svaté – sv. zpověď, adorace, svátostné požehnání odvoz do Víru zajištěn

22.12. středa Vír 15,30 – předvánoční sv. zpověď, 16 – mše svatá

24.12. pátek Štědrý den - Rovečné - 16 mše svatá,

odjezd autobusu z Víru v 15,40 z mostu

Vír - 24 půlnoční bohoslužba Slova

25.12. sobota slavnost Narození Páně 9,30 mše svatá

26.12. neděle – svátek Svaté rodiny – Ježíše, Marie a Josefa 9,30 mše svatá

31.12. pátek 14,30 ekumenická pobožnost v katolickém kostele,

odjezd autobusu z Víru – most – 14,10

1.1.2011 sobota slavnost Panny Marie, Matky Boží 9,30 mše svatá

Bratři a sestry, milé děti!

Všem Vám děkujeme za jakékoli modlitby, práci a dary pro budování Božího království v naší farnosti. Všeho dobrého si velmi vážíme.

Všechny Vás zveme na bohoslužby ve Vánoční době a na začátku roku 2011, všechny zveme k naplnění Boží vůle v životě naší farnosti a našich rodinách.

Všem Vám vyprošujeme požehnané svátky Kristova narození.

Srdečně Vás zdraví a žehnají

P. Pavel Lazárek, farář a jáhen Ladislav.

Pro všechny žijící na území Římskokatolické farnosti sv.Martina v Rovečném sestavuje a vydává jáhen L.Kinc, 592 64 Prosetín 79, tel.č. 516463315 nebo 606948970, e-mail – kinc@biskupstvi.cz

Římskokatolická farnost sv. Martina
V Rovečném

Farní zpravodaj Advent a Vánoce 2010

Z vánočního dopisu Jana Graubnera, metropolitě Moravy.

Drazí bratři a sestry, každému z Vás přeji a vyprošuji **pravou vánoční radost**, která nespočívá jen ve sváteční pohodě a vzájemné štědrosti, ale především v přijetí Krista, který přichází jako Spasitel do našeho života, do naší situace, do našich problémů. Kristus není náš pomocník, na kterého hodíme své starosti, není jen děťátko probouzející pocit něhy a milých vzpomínek, není pracovník reklamní agentury na vánoční dárky. Je to mocný Bůh, který se nám celý daruje, a promění celý náš život, když ho skutečně přijmeme a dáme mu to místo, které mu patří. Kam spěje život bez jeho vlády, vidíme na našich krizích osobních i společenských a hospodářských. On, který se narodil ve chlévě a zemřel na kříži, se krizím nevyhýbá, ale prochází jimi jako vítěz. To zakusili slepí, hluchí, chromí i hladoví, kteří se na něj s důvěrou obrátili. Je-li našim skutečným Bohem, jestliže uznáváme jeho moc a odevzdáme mu vládu nad svým srdcem, můžeme počítat s jeho zázraky i dnes. I dnes dokáže uzdravit naše rodiny, naši společnost. První kroky papeže Benedikta XVI. v naší zemi v roce 2009 směřovaly k milostné sošce Pražského Jezuláka – betlémského dítěte, zde řekl: **Jezulátko nám svou dětskou něhou přítomňuje Boží blízkost a lásku. Uvědomujeme si, jakou máme v jeho očích cenu. Protože právě díky němu jsme se my sami stali Božími dětmi. Každá lidská bytost je Božím dítětem, a tedy naším bratrem, a jako takovou je třeba ji přijímat a vážit si jí. Kéž by si toto uvědomila i naše společnost! Každá lidská osoba by pak byla hodnocena ne podle toho, co má, ale podle toho, čím je, protože ve tváři každé lidské bytosti, bez rozdílu rasy či kultury, se zračí Boží obraz. To platí především pro děti....** Dále řekl: **Myslím na vaše rodiny a rodiny po celém světě, na jejich radosti a starosti. Sjednotme se v modlitbě a prosme u Jezulátka o dar jednoty a svornosti pro všechny rodiny. Mysleme obzvláště na ty mladé rodiny, které musí vynakládat mnoho úsilí na bezpečí a důstojnou budoucnost svých dětí. Prosme za rodiny v obtížných situacích, zkušene nemocemi a bolestí, za ty, které jsou v krizi, rozvrácené, nebo trýzněné nesvorností či nevěrou. Všechny je svěrmě Pražskému Jezulátku, protože víme, jak důležité jsou stabilní a jednotné rodiny pro skutečný pokrok společnosti a budoucnost lidstva.** Drazí bratři a sestry, prosme za rodiny. Papež odevzdal Jezulátku jako svůj dar zlatou korunku. Tím ukázal, koho uznává za svého krále, kdo vládne v jeho srdci, u koho hledá pomoc a radu, kdo má dobré řešení problémů osobních i společenských. Udělejme i my podobný krok **ve chvíli svatého přijímání, kdy se v našem srdci narodí Kristus skrze přijetí Eucharistie**, nebo ve chvíli adorace u Betléma. Zvolme si Ježíše za svého krále a požádejme ho, ať nám vládne, to znamená, že jeho přání bude pro nás zákonem. On se pak nedá zahanbit a ukáže se jako náš Spasitel, který uzdravuje a dává naději. Každému z Vás pak přeji plnost vánoční radosti z osobního setkání s Kristem. K tomu ze srdce žehná Váš arcibiskup Jan

Příprava na výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje do naší vlasti.

Tato slavnost bude 5.července 2013 – podle tradice si připomeneme 1150 roků od příchodu našich věrozvěstů. Tomuto výročí předchází tříletá příprava. Ta letošní je zaměřena na Písmo Svaté – Bibli. Náš brněnský biskup vyhlásil diecézní program **Vezmi a čti**. Název tohoto programu vychází ze života sv. Augustina, který hledal štěstí – naplnění svého života. Přichází k němu malý chlapec, podává mu Písmo sv. a říká: „Vezmi a čti.“ V této knize sv. Augustin nachází to co tak dlouho hledal. Bible není kniha obyčejná, pro křesťany je jedním z pokladů víry. Za její překlad vděčíme svatým Cyrilu a Metodějovi. K jejím poznání a užitečné četbě Vám může posloužit přednáška našeho předního biblisty P. ThDr. Stanislava Pacnera.

Svět Bible – připomenutí základních skutečností a pojmů

A. BOŽÍ SKUTEČNOST

1. Boží tajemství

Chceme pochopit velikost, hloubku a krásu Božího slova – k tomu můžeme dospět z ústředního tajemství víry – Nejsvětější Trojice, jediného Božího bytí ve třech osobách. Bůh není nehybnou, strnulou monádou, v něm, „jednom nedělitelném Bohu existuje fenomén dialogu, vzájemného slova a lásky“ (J. Ratzinger – Úvod do křesťanství). Jeden jediný Bůh je tedy společenstvím lásky Otce, Syna a Ducha sv. (božské osoby existují pouze jako vztah!) a probíhá v něm vzájemné sdílení a dialog, jehož intenzitu a hloubku nedokážeme ani tušit.

2. Bůh se zjevuje člověku

O tajemství Trojice víme, protože se Bůh člověku zjevil – ze svého svobodného rozhodnutí mu odkrývá tajemství svého bytí, kterým ho chce obdarovat (Ef 1,3-10) - **Zjevení je Božím sebedílením** - viz konstituce II. Vat. Koncilu Dei verbum (dále jen DV) článek 2: „Bůh se ve své dobrotě a moudrosti rozhodl zjevit sebe samého“ – a **Bible je svědectvím o tomto Božím sebedílení** (ne sbírkou „náboženských pravd“). Cíl zjevení je společenství Boha s člověkem, proto vrcholem zjevení není nějaký slavnostní „Boží dekret“, ale Kristus – vtělené Boží slovo (viz DV 2). Zjevující Bůh nabízí svou lásku člověku – odpověď skrze **víru** (DV 5). Společenství s Bohem, který se zjevuje, proměňuje člověka. Proto neznalost Písma neznamená jen, že toho málo víme o Bohu (teoretická rovina), ale ohrožení společenství s ním.

3. Slovo Boží ve slovech člověka

Slovo Boží – na prvním místě Slovem Otcovým (Logos – Jan 1,1) – v čase se vtělilo v Ježíši Kristu (Jan 1,14), tedy se vyjadřuje lidskou řečí – znovu se „vtěluje“ (DV 13) – otcové mluví o Slovu, které se „stalo tělem“ a o Slovu, které se „stalo knihou“. Jako Kristus je svátostí Otce, tak slova Písma jsou svátostí Slova. Z toho, že Slovo přijalo omezenost lidských slov, plyne problém výkladu. Protože Písmo vzniklo ve společenství víry, může být správně chápáno pouze v církvi (2 Pt 1,20) a v postoji víry (tedy s ochotou podle Božího slova utvářet svůj život)

4. Inspirace

Prvotním původcem celého Písma je Bůh – bylo sepsáno z vnuknutí Ducha sv. Inspirace - Boží působení na rozum a vůli svatopisců, že zapsali všechno to a pouze to, co Bůh chtěl (přitom i svatopisci pravými autory Písma, Bůh nezrušil jejich osobitost, jejich přednosti ani omezení) – proto „knihy Písma sv. učí spolehlivě, věrně a bez omylu pravdu, kterou chtěl mít Bůh zaznamenanou v Písmě sv. pro naši spásu“ (DV 11, 2 Tim 3,16-17)

B. LIDSKÁ SKUTEČNOST

1. Jazyk a myšlení

Charakter semiských jazyků i myšlení – podstatně odlišný od našeho.

Hebrejšтина – řeč názorná, barvitá, ale neuzpůsobená ke sdělování složitých duševních pochodů a abstraktních pojmů – ke sdělení abstraktních pravd používá konkrétních obrazů. Semitské myšlení – vyjadřováno názorně, konkrétními pojmy a příklady; – soustředění víc na vnější zjev a chování než na vnitřní stav věcí a osob (souvisí s tím tzv. antropomorfismus – Bohu jsou přisuzovány lidské vlastnosti); – celistvost – posuzuje národ/stav podle jednotl. zástupců, pohlíží na událost/osobu jako typickou pro dlouhé dějinné období; – určité zmaterializování duševních pochodů a sil – někdy připomíná magické představy; – důraz na význam, smysl události, její přesný průběh druhořadý; – kvalitativní vnímání času

2. Výklad Písma – exegeze

Každá lidská komunikace - podmíněna mnoha faktory, které je nutné brát v úvahu, pokud chceme správně pochopit její obsah. Pokud Bůh mluví v Písmu prostřednictvím lidí lidským způsobem (DV 12), objevuje se nutnost výkladu – musí brát v úvahu tyto základní skutečnosti:

a) Pravda Písma je náboženská – jak Bůh oslovuje člověka a jak má člověk na toto oslovení odpovědět. Bible není učebnicí dějepisu, biologie atd. Pochopitelně se v ní projevují názory o světě a společnosti běžné v době a místě svého vzniku, ale ty nejsou obsahem Božího zjevení (např. tehdejší představa o vesmíru). Nerespektování této skutečnosti – zdrojem konfliktů mezi vědou a vírou.

b) Bible vznikla v Palestině a přilehlých oblastech Blízkého východu – odlišné životní a společenské podmínky i jiný přístup k mnoha životním skutečnostem ve srovnání s námi, (např.

jiné chápání pravdy - jde hlavně o význam, smysl události, ne o popis okolností, časté používání příběhu místo teoret. vysvětlování, symboliky).

c) Bible – nejen dílo od nás časově vzdálené, ale sama (hl. SZ) dlouhá doba vzniku, navíc písemnému zaznamenání často předcházela dlouhá ústní tradice. I jednotlivé knihy – mnohdy dlouhý vývoj (např. Tóra, Iz) – vedle sebe texty z různé doby, různého prostředí a též různé úrovně víry (postupný růst a prohlubování víry dané zkušeností Izraele s Bohem – viz např. pohled na utrpení)

d) Bibliční autoři používají různé literární druhy – pro správné pochopení textu nutné jejich rozpoznání (mnohdy lit. druhy pro nás neobvyklé – např. Jon)

e) Podstatné pro určení smyslu výpovědi – určit její „místo v životě“ (Sitz im Leben), tedy její kontext (okolnosti, na které reaguje, co chce ovlivnit, jak se projevuje situace autora...) – mj. pomáhá k vyjasnění pro nás těžko stravitelných míst (vyvražďování obyvatelstva Izraelci na dobytých územích) S těmito (a dalšími) skutečnostmi počítá tzv. **historicko – kritická metoda** – nepostradatelná pro zkoumání textu Písma – více dílčích oblastí: - textová kritika – snaží se rekonstruovat text v původní podobě, kterou mu dal autor; - historická kritika – zkoumá pravost díla a jeho historičnost – autorství, doba, prostředí a okolnosti vzniku; - literární kritika – zkoumá pravý smysl textu – k tomu podstatné určení literárního druhu; - kritika forem, kritika tradice, kritika redakce

3. Smysl Písma

a) literární (literární) – smysl, který chtěli přímo vyjádřit inspirovaní autoři Nezaměřovat se smyslem „literalistickým“ (doslovným, lpícím na liteře), který je typický pro fundamentalismus. Pozor – problém užívání pojmů – např. A.E.McGrath: Dialog přírodních věd a teologie – typy interpretace Bible str.148 – doslovný (literární) přístup

b) duchovní – smysl vyjádřený biblickými texty, pokud se čtou pod vlivem Ducha sv. v kontextu Kristova velikonočního tajemství a nového života, který z něj vyplývá Duch. smysl nelze nikdy odtrhnout od smyslu literárního!

Biblická hodina. Každý první pátek v měsíci je kostele sv. Martina bohoslužba večer v 17 hodin a na faře (pokud není v kostele a na nástěnce ohlášena změna) **je v 17,30 biblická hodina.** V programu je modlitba večerních chval, čtení Písma sv., jeho rozjímání a výklad, aktuality ze života Církve a farnosti, desátek sv. růžence. Tato chvíle slouží ke vzdělávání lektorů (předčitatelů úryvků Božího Slova při bohoslužbách), farníků i všech ostatních zájemců o práci s Bibli. Jste srdečně zváni.

Mnoho zajímavého spojené s tematikou Bible najdete také na internetových stránkách **www.vezmiacti.cz.**

Rok 2010 v naší farnosti.

Stručný přehled, za co děkujeme Pánu Bohu, P.Marii, andělům, svatým, duchovním a všem farníkům, kteří pomohli – prací, dary, modlitbou. Hlavní pracovní činností byla pokračující oprava fary, úprava a údržba farní zahrady. Mnozí z Vás už na vlastní oči viděli jak to vše pokračuje. V roce 2010 z bývalé kuchyně, koupelny a spíže byl vybudován nový farní sál. První akcí v něm byl odpočinek a pohoštění poutníků, kteří z Vítochova v srpnu putovali na posvátný Velehrad. Další jsou výše zmiňované biblické hodiny. Bylo zbudováno nové sociální zařízení v přízemí, které má sloužit farníkům kteří chodí na bohoslužby, na akce ve farním sále a pro byt v přízemí. Bylo provedeno venkovní zateplení fary a nová fasáda, nový septik, úprava dvora. Na zahradě byly vykáceny staré stromy, 9 mladých bylo přesazeno (zatím se zdá, že osm se jich chytlo), zbudován nový plot, likvidace stavebního odpadu. Zbudována nová elektroinstalace, vodoinstalace a topení v přízemí fary. Nová omítka a strop v ložnici, opravena omítka v obývací kuchyni. Do konce roku by měla být položena dlažba v kuchyni a dokončena elektroinstalace. To vše díky nejen práci a pomoci brigádníků, sousedů, farníků, řemeslníků – ale díky Vašim finančním darům. Je třeba také poděkovat panu generálnímu vikáři naší diecéze, díky němuž jsme dostali na opravu fary příspěvek z diecéze a ministerstva kultury a dvěma dobrodincům, kteří si přejí zůstat v utajení (myslí na ukládání pokladu v nebi). V kapli sv. Sedmipočteníků proběhla oprava zvonění, nové židle, na kostel byly udělány nové svody z okapů – koncem listopadu byly měděné svody odcizeny pro nás neznámými pachateli (ale Pán Bůh je zná). Na faře byl také vybaven farní sál stoly a židlemi.

